



EUROPAPARLAMENTET

2009 - 2014

Plenarhandling

A7-0362/2011

18.10.2011

BETÄNKANDE

om att bekämpa olagligt fiske på global nivå – EU:s roll
(2010/2210(INI))

Fiskeriutskottet

Föredragande: Isabella Lövin

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION	3
MOTIVERING	14
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR UTVECKLING.....	19
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR MILJÖ, FOLKHÄLSA OCH LIVSMEDELSSÄKERHET.....	22
RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET	26

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om att bekämpa olagligt fiske på global nivå – EU:s roll (2010/2210(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av FN:s havsrättskonvention av den 10 december 1982,
- med beaktande av konventionen om biologisk mångfald och Riodeklarationen om miljö och utveckling som antogs vid FN:s konferens om miljö och utveckling i juni 1992,
- med beaktande av FN:s livsmedels- och jordbruksorganisations (FAO) avtal om att främja fiskefartygens iakttagande av internationella bevarande- och förvaltningsåtgärder på det fria havet, som godkändes vid FAO-konferensens 27:e session i november 1993 ("iakttagandeavtalet"),
- med beaktande av 1995 års avtal om tillämpning av bestämmelserna i Förenta nationernas havsrättskonvention av den 10 december 1982 angående bevarande och förvaltning av gränsöverskridande och långvandrande fiskbestånd ("FN:s fiskbeståndsavtal" från augusti 1995),
- med beaktande av FAO:s uppförandekod för ansvarsfullt fiske som antogs av FAO-konferensen i oktober 1995,
- med beaktande av konventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor, som antogs i juni 1998 ("Århuskonventionen"),
- med beaktande av FAO:s internationella handlingsplan för att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske, som antogs av FAO-rådet i juni 2001,
- med beaktande av kommissionens meddelande från maj 2002 om gemenskapens åtgärdsplan för att stoppa illegalt, icke rapporterat och oreglerat fiske (KOM(2002)0180),
- med beaktande av förklaringen från världstoppmötet om hållbar utveckling som hölls i Johannesburg mellan den 26 augusti och 4 september 2002,
- med beaktande av sin resolution av den 15 februari 2007 om genomförande av EU:s handlingsplan avseende olagligt, orapporterat och oreglerat fiske¹,
- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1005/2008 av den 29 september 2008 om upprättande av ett gemenskapssystem för att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske (IUU-förordningen)², rådets förordning (EG) nr 1006/2008 av den 29 september 2008 om tillstånd till fiskeverksamhet för gemenskapens fiskefartyg i vatten utanför gemenskapens vatten

¹ EUT C 287 E, 29.11.2007, s. 502.

² EUT L 286, 29.10.2008, s. 1.

(fisketillträdesförordningen)¹ och rådets förordning (EG) nr 1224/2009 av den 20 november 2009 om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs (kontrollförordningen)²,

- med beaktande av FAO:s avtal om hamnstatsåtgärder som ska förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske, som antogs vid FAO-konferensens 36:e session, i Rom i november 2009,
- med beaktande av FN:s drog- och brottsbekämpningsbyrås rapport från 2011 om gränsöverskridande organiserad brottslighet inom fiskeindustrin,
- med beaktande av rapporten ”Deterring Illegal Activities in the Fisheries Sector – Genetics, Genomics, Chemistry and Forensics to Fight IUU Fishing and in Support of Fish Product Traceability” från kommissionens gemensamma forskningscentrum från 2011,
- med beaktande av FN:s kommande konferens om hållbar utveckling som kommer att hållas i Brasilien i juni 2012,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från fiskeriutskottet och yttrandena från utskottet för utveckling och utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet (A7-0362/2011), och av följande skäl:
 - A. 71 procent av jordens yta består av hav, vilka binder 16 gånger mer koldioxid än vad som binds på land. Haven är mycket viktiga för hela jordens klimatsystem och livsuppehållande system och försörjer en betydande del av jordens befolkning med mat, uppehälle, energi och transportvägar.
 - B. Det olagliga, orapporterade och oreglerade fisket (IUU-fisket) beräknas uppgå till mellan 11 och 26 miljoner ton per år, vilket motsvarar minst 15 procent av världens fångster och omöjliggör ett ekonomiskt, socialt och miljömässigt hållbart utnyttjande av världens marina resurser.
 - C. Genom den överenskommelse som nåddes vid den 10:e partskonferensen om biologisk mångfald i Nagoya i oktober 2010 fastställdes internationella åtaganden om att åtminstone halvera förlusterna av den biologiska mångfalden senast 2020.
 - D. Världshaven utgör 90 procent av livsmiljön för livet på jorden.
 - E. Två tredjedelar av världshaven ligger utanför nationell jurisdiktion, vilket gör att det saknas en övergripande förvaltning av internationella vatten (fritt hav) och att det befintliga lapptacket av lagar framför allt bygger på 1600-talets principer om fri tillgång till havet och inte följer de miljöprinciper som sedan länge gäller på land och i atmosfären.

¹ EUT L 286, 29.10.2008, s. 33.

² EUT L 343, 22.12.2009, s. 1.

- F. Ett av målen i FAO:s avtal om hamnstatsåtgärder som ska förebygga, motverka och undanröja IUU-fiske är att undanröja "bekvämlighetshamnarna" som fungerar som fristäder för IUU-fartyg och är en inkörsport för handel med olagliga fångster.
- G. EU:s nya kontrollpaket, som består av IUU-förordningen, kontrollförordningen och fiskekontrollförordningen, utgör ett omfattande instrument för att bekämpa angreppen på haven eftersom det specificerar ansvarsområdena för flagg-, kust-, hamn- och marknadsstater för både EU-medlemsstater och tredjeländer.
- H. EU är världens största importör av fiskeriprodukter och en av de ledande aktörerna på fiskeområdet. EU har därmed ett stort ansvar för att gå i bräschen för mobiliseringen av det internationella samfundet i kampen mot IUU-fiske.
1. Europaparlamentet anser att IUU-fiske är ett av de allvarligaste hoten mot den biologiska mångfalden i världshaven.
 2. Europaparlamentet är övertygat om att IUU-fiske är ett enormt miljömässigt och ekonomiskt problem inom både havs- och insjöfisket i hela världen, eftersom IUU-fisket medför att fiskeförvaltningen undermineras och fiskbeståndens hållbarhet samt livsmedelstryggheten hotas, samtidigt som marknaden snedvrids vilket leder till oöverskådliga sociala och ekonomiska effekter på samhället som helhet, inklusive i utvecklingsländerna.
 3. Europaparlamentet understryker att IUU-fiske och den kommersiella verksamheten i samband med detta utgör illojal konkurrens för de fiskare och andra i branschen som följer lagen, samt leder till ekonomiska problem för fiskesamhällen, konsumenter och branschen som helhet.
 4. Europaparlamentet understryker det globala ledarskap som EU har påtagit sig genom sitt nya kontrollpaket, som består av IUU-förordningen, kontrollförordningen och fiskekontrollförordningen. Parlamentet anser att paketet utgör ett omfattande instrument för att bekämpa angreppen på haven eftersom det specificerar ansvarsområdena för flagg-, kust-, hamn- och marknadsstater för både EU-medlemsstater och tredjeländer samt skyldigheterna när det gäller de egna medborgarnas verksamheter. Detta instrument måste tillämpas strikt.
 5. Europaparlamentet understryker behovet av att öka samordningen mellan kommissionen, gemenskapens kontrollorgan för fiske och medlemsstaterna för att förbättra informationsinsamlingen och informationsutbytet och underlätta en rigorös och transparent tillämpning av unionens fiskelagstiftning.
 6. Europaparlamentet anser att ansvaret för att se till att fartygen följer gällande förvaltningsregler och andra bestämmelser, reglerna för insamling och rapportering av uppgifter om fångster och fiskeansträngning samt reglerna för spårbarhet, inklusive genom validering av fångstcertifikat, måste ligga hos flaggstaten eftersom delegering till en annan stat skulle underminera kampen mot IUU-fisket.

7. Europaparlamentet kräver att kommissionen och medlemsstaternas kontrollmyndigheter ges tillräckliga mänskliga, ekonomiska och tekniska resurser så att de kan införa dessa förordningar.
8. Europaparlamentet betonar att kommissionen och medlemsstaterna måste, för EU:s trovärdighets skull, finna och bestraffa EU-företag som bryter mot EU:s lagstiftning. Det är i det sammanhanget fortfarande en bit kvar till en tillfredsställande bekämpning av IUU-fiske både inom EU:s eget territorium och bland EU-företag i tredjeländers vatten.
9. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att garantera att olagligt fiske bekämpas till havs och i inlandsvatten och betonar att det är nödvändigt att undersöka om kontrollmekanismerna och tillämpningen av dessa räcker till.
10. Europaparlamentet begär att man utnyttjar översynen av den gemensamma fiskeripolitiken till att ta fram incitament som gynnar lagligt fiske till nytta för fiskare, miljö, konsumenter och producenter i EU.
11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att till slutet av 2012 undersöka om det inom EU förekommer fritidsfiske i sådan omfattning att det i realiteten kan betecknas som IUU-fiske.
12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att skapa en europeisk kustbevakning för att förbättra den gemensamma övervaknings- och inspektionskapaciteten och effektivt bekämpa nuvarande eller framtida hot till sjöss, exempelvis terrorism, pirater, IUU-fiske, olaglig handel eller havsföroreningar.
13. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta sina insatser för att stärka informationsutbytet i syfte att integrera övervakningen till sjöss, framför allt insatserna för att harmonisera kustbevakningens uppgifter på EU nivå.
14. Europaparlamentet anser att tillräckliga medel måste avsättas för att unionen ska kunna nå sina mål i kampen mot IUU-fisket. Medlemsstaterna bör få tillräckliga resurser för att kunna tillämpa befintliga förordningar. Parlamentet påpekar också att tillräckliga medel måste avsättas i budgeten för införandet av eventuella framtida metoder (till exempel elektroniska övervakningssystem).
15. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att årligen publicera redovisningar över hur varje enskild medlemsstat genomför den gemensamma fiskeripolitiken och ange svaga punkter som behöver förbättras samt att med alla till buds stående medel, däribland att peka ut medlemsstater som inte tar sitt ansvar, se till att reglerna följs så att man kan skapa ett tillförlitligt och transparent kontrollsystem.
16. Europaparlamentet välkomnar kommissionens beslut om att införa ett poängbaserat licenssystem som ytterligare ett instrument för att medlemsstaterna ska kunna upptäcka oegentligheter i varje del av försäljningskedjan och utdöma stränga påföljder vid överträdelser.
17. Eftersom fiskbestånden, fiskeflottorna och det kapital som finansierar flottorna har så stor rörlighet och eftersom fiskmarknaden är global anser Europaparlamentet att IUU-fiske

endast kan bekämpas effektivt genom bilateralt och multilateralt internationellt samarbete samt genom utförligt informationsutbyte i rätt tid rörande fiskefartyg, deras verksamhet, deras fångster och andra relevanta punkter.

18. Europaparlamentet uppmanar EU att kräva att tredjeländer effektivt bekämpar IUU-fisket genom att bland annat främja undertecknande, ratificering och genomförande av FAO:s avtal om hamnstatsåtgärder, FN:s fiskbeståndsavtal, FAO:s iakttagandeavtal och FN:s havsrättskonvention samt de olika fångstdokumentationssystem som de regionala fiskeriförvaltningsorganisationerna redan använder inom sina handelsavtal, partnerskapsavtal om fiske och EU:s utvecklingspolitik.
19. Europaparlamentet framhåller att det är nödvändigt att se till att alla tredjeländer som EU har ingått ett partnerskapsavtal om fiske med tillämpar Internationella arbetsorganisationens regler om grundläggande rättigheter i arbetslivet, särskilt i fråga om den sociala dumpning som IUU-fisket kan leda till.
20. Europaparlamentet betonar att de tidigare begränsningarna av möjligheterna till övervakning, kontroll och tillsyn av fisket till stora delar har försvunnit genom tekniska framsteg, såsom utveckling inom rymd- och satellittekniken, och att nyckeln till att bekämpa IUU-fiske i dag framför allt är regeringarnas politiska vilja att vidta effektiva och ansvarsfulla åtgärder.
21. Europaparlamentet uppmanar medlemsstater att undersöka och åtala fartyg, ägare, företag eller personer som är inblandade i IUU-fiske, däribland blandning av IUU-fångster med lagliga fångster, på samma sätt som de skulle undersöka och åtala andra som begår miljö- eller ekobrott. Fällande domar bör ge kännbara påföljder, såsom permanent indragning av licenser och förbud mot tillträde till hamnanläggningar vid allvarliga eller upprepade brott.
22. Europaparlamentet beklagar djupt att fartyg som tidigare ertappats med olagligt fiske har erhållit EU-stöd.
23. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ändra kraven för alla former av ekonomiskt stöd så att ekonomiska sanktioner och avslag på finansieringsmöjligheter tillämpas på fartygsägare som konstaterats ha bedrivit olagligt fiske.
24. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att inte bevilja stöd från Fonden för fiskets utveckling till de fartyg som bedriver IUU-verksamhet.
25. Europaparlamentet betonar att fiskeindustrin måste ta ett större ansvar och göras ansvarig för att man ska uppnå en hållbar användning av de marina resurserna. Parlamentet anser att det måste till ökad insyn i alla delar av fiskebranschen och dess verksamhet, inklusive en överenskommelse om internationella kriterier för att fastställa nyttjanderättsförhållanden för fartyg och de rättigheter eller licenser de innehar, samt villkoren för offentliggörande av dessa. Dessutom är övervakningen av fiskefartyg i internationella vatten mycket viktig.

26. Europaparlamentet anser att EU bör föregå med gott exempel genom att införa och främja ökad insyn vad gäller beslut som rör fiskeriförvaltning i internationella organ och i tredjeländer med vilka EU har fiskeförbindelser.
27. Europaparlamentet anser att fiske som följer de åtgärder som vidtagits på global, regional och nationell nivå, och som grundar sig på en ansvarsfull och hållbar användning av resurser, främjar ekonomisk tillväxt och arbetstillfällen såväl i EU som i utvecklingsländer, medan IUU-fiske ger påtagliga ekonomiska, sociala och miljömässiga konsekvenser, som är än mer skadliga för utvecklingsländer då de hindrar förverkligandet av millennieutvecklingsmålen i allmänhet, och mål 1, 7 och 8 i synnerhet.
28. Europaparlamentet understryker fiskets gränsöverskridande art och behovet av att samarbeta på såväl bilateral som multilateral nivå för att bekämpa IUU-fiske, så att de åtgärder som syftar till att bekämpa IUU-fiske kan tillämpas av alla på ett transparent, icke-diskriminerande och rättvist sätt, samtidigt som den finansiella, tekniska och mänskliga kapaciteten i utvecklingsländerna, i synnerhet i de små östaterna, beaktas.
29. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att dess politik är konsekvent så att utvecklingspolitiken som bekämpar fattigdom är införlivad i den EU-politik som bekämpar IUU-fiske samt miljömässiga och kommersiella problem.
30. Europaparlamentet understryker det direkta sambandet mellan IUU-fiske och statlig styrning, och begär att alla externa stödåtgärder vidtas i förening med en stark politisk vilja hos mottagarlandet att förbjuda IUU-fiske i sina vatten och att allmänt förbättra styrningen inom fiskerisektorn.
31. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att utvidga sitt ekonomiska och tekniska stöd, däribland offentligt utvecklingsbistånd och partnerskapsavtal om fiske, till kontroll- och övervakningsprogram i utvecklingsländernas vatten, och att då prioritera regionala program före bilaterala. Parlamentet uppmanar vidare till en ökad samordning av alla biståndsgivare, såväl europeiska som andra, i finansieringen av sådana program.
32. Europaparlamentet menar också att EU aktivt bör utnyttja samarbetet i partnerskapsavtalen om fiske för att mer effektivt kunna bekämpa IUU-fisket.
33. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att, i den mån det är nödvändigt, förstärka de ekonomiska anslagen till fiskerisektorn i de avtal man sluter med utvecklingsländer, så att utvecklingsländerna kan stärka sin institutionella, mänskliga och tekniska kapacitet att bekämpa IUU-fiske och i större utsträckning respektera de globala och regionala fiskeriförvaltningsorganisationernas åtgärder och EU-lagstiftningen.
34. Europaparlamentet understryker att det civila samhället måste göras delaktigt och att företagen inom fiskerisektorn måste fås att ta sitt ansvar genom att tillämpa lagliga fiskemetoder och samarbeta med myndigheter för att bekämpa IUU-fiske inom ramen för företagets sociala och miljömässiga ansvar.
35. Europaparlamentet ber kommissionen att lägga till FAO:s avtal om hamnstatsåtgärder, FN:s fiskbeståndsavtal och FAO:s iakttagandeavtal till den förteckning över instrument

som ska införas för att länder ska vara behöriga för GSP plus – det allmänna preferenssystemet – som nu håller på att ses över. Parlamentet kräver att exportlicenserna ska dras in för alla länder som saluför produkter som härstammar från IUU-fiske. Parlamentet anser dessutom att EU bör samarbeta med sådana länder för att förbjuda saluföring av dessa produkter.

36. Europaparlamentet erinrar om att det inom ramen för det handelsutbyte som omfattas av WTO:s regler inte går att skilja frågan om IUU-fisket från frågan om partnerskapsavtal om fiske. Parlamentet framhåller problemet med att vissa bearbetade fiskeriprodukter undantas från ursprungsbestämmelserna, framför allt när det gäller Papua Nya Guinea, vilket gör att dessa produkter blir svårare att spåra och öppnar upp möjligheten för IUU-fiske.
37. Europaparlamentet anser att EU i de regionala fiskeriförvaltningsorganisationer som unionen är medlem i ska arbeta för att
- upprätta förteckningar för allt fiske inom de regionala organisationernas ansvarsområden över fiskefartyg, inklusive stödfartyg, som har tillstånd att fiska, samt förteckningar över fartyg som har identifierats som IUU-fartyg (svarta listor); förteckningarna ska uppdateras ofta, ges stor spridning och samordnas mellan organisationerna,
 - stärka de regionala organisationernas iakttagandekommittéer så att de kan granska kontraktsparternas agerande och vid behov införa effektiva sanktioner,
 - utöka förteckningen över specifika åtgärder som kontraktsparterna ska vidta som flagg-, kust-, hamn- och marknadsstater, samt stater med nyttjanderätt inom de enskilda regionala organisationerna,
 - införa lämpliga kontroll- och övervakningsprogram till havs,
 - förbjuda omlastningar till havs,
 - utveckla system för att dokumentera fångsterna, inledningsvis för de viktigaste arterna inom respektive regionala organisation,
 - införa obligatorisk användning av elektroniska verktyg inklusive VMS, elektroniska loggböcker och andra spåringsanordningar när det är relevant,
 - införa obligatoriska och regelbundna utvärderingar av enskilda regionala organisationer och krav på att åtgärder vidtas i enlighet med rekommendationerna,
 - införa ett krav på att ledare av delegationer till de regionala organisationerna ska lämna en redovisning av finansiella intressen om det föreligger risk för intressekonflikter,
38. Europaparlamentet vill se en snabb utvidgning av nätverket av regionala fiskeriförvaltningsorganisationer så att allt fiske och alla områden i det fria havet omfattas, antingen genom att nya regionala organisationer upprättas eller genom att befintliga

organisationers mandat utvidgas. Parlamentet anser att IUU-fiskets globala karaktär gör att det krävs ett kraftigt utökat samarbete inom organisationerna, både vad gäller informationsutbyte och sanktioner mot fartyg och konventionsparter.

39. Europaparlamentet anser att rätten att fiska i det fria havet måste, i största möjliga utsträckning enligt internationell rätt, villkoras med att staterna följer de relevanta internationella organens regler och fullständigt genomför alla förvaltningsåtgärder som de antar.
40. Europaparlamentet konstaterar att FAO är den viktigaste källan till vetenskapliga råd och rekommendationer när man undersöker frågor som gäller globalt fiske och vattenbruk, eftersom fiskets utveckling och förvaltning så är mer knutet till bevarandet av den biologiska mångfalden och skyddet av miljön.
41. Europaparlamentet stöder fullt ut det nuvarande FAO-initiativet om att ta fram ett globalt register över fiskefartyg. Registret bör vara obligatoriskt och så snart som möjligt inkludera fartyg över 10 bruttoton.
42. Europaparlamentet stöder en snabb utveckling av det system för att utvärdera flaggstaternas agerande som nu håller på att tas fram av FAO, då detta kan användas för att utöva påtryckningar på stater som inte uppfyller sina skyldigheter enligt internationell rätt. Parlamentet efterlyser effektiva mekanismer för att införa sanktioner mot stater som inte förhindrar att fartyg under deras flagg stöder eller ägnar sig åt IUU-fiske och tillser att de följer relevant lagstiftning. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att tillämpa marknadsinstrumenten för att stoppa olagligt fiske på ett rättvist och öppet sätt och utan att diskriminera andra länder. Parlamentet stöder FAO:s beslut att inleda internationella samråd om hur flaggstaterna uppfyller sina skyldigheter enligt internationell rätt.
43. Europaparlamentet kräver att det snabbt införs åtgärder för att se till att användningen av bekvämlighetsflagg upphör. En bekvämlighetsflagg gör att fiskefartyg kan verka olagligt, ostraffat och till ett högt pris för ekosystemet till havs, fiskbestånden, kustsamhällena, livsmedelstryggheten i framför allt utvecklingsländerna samt den legitima och laglydiga fiskeriindustrin.
44. Europaparlamentet betonar behovet av att se till att EU:s intressen inte är inblandade i sådana former av piratfiske och uppmanar därför medlemsstaterna att se till att deras medborgare inte stöder eller ägnar sig åt IUU-fiske.
45. Europaparlamentet stöder kommissionens arbete med att skapa ett offentligt register över de fartygsägare som bevisligen har deltagit i IUU-fiske. Parlamentet anser att registret bör vara i linje med det register som administreras av Gemenskapens kontrollorgan för fiske i Vigo.
46. Europaparlamentet anser att oberoende utvärderingar av såväl flaggstaternas som de regionala fiskeriförvaltningsorganisationernas agerande bör genomföras av ett FN-organ och utan ytterligare dröjsmål.
47. Europaparlamentet erkänner bristen på internationellt samarbete i hanteringen av de negativa effekterna av annan mänsklig aktivitet än fiske som påverkar havsmiljön och

uppmantar kommissionen att främja inrättandet av en global myndighet för att fylla detta tomrum, eventuellt under FN:s överinseende.

48. Europaparlamentet betonar att konceptet med marknadsstaternas ansvar måste utvecklas fullt ut för att man ska kunna stänga marknaderna för produkter som kommer från IUU-fiske. Parlamentet anser att EU snarast måste föra en diskussion med andra viktiga marknadsstater, däribland – men inte enbart – USA, Japan och Kina, om hur man ska samarbeta sinsemellan och snarast möjligt utveckla de internationella rättsliga instrument som skulle kunna användas för att stoppa, ingripa mot och besluta om påföljder för handel med IUU-fisk, i överensstämmelse med Världshandelsorganisationens bestämmelser och inom ramen för FN-systemet.
49. Europaparlamentet betonar att bevarandet och utvecklingen av EU:s fiskerisektor till viss del är beroende av en sträng kontroll av vilka IUU-fiskeprodukter som saluförs på den europeiska och globala marknaden. Parlamentet framhåller hur viktig denna sektor är för den fysiska planeringen, livsmedelstryggheten och bevarandet av arbetstillfällen och resurser i EU:s vatten.
50. Europaparlamentet anser att EU redan har instrument för att motverka det olagliga fisket, och eftersom EU är en av världens största fiskemarknader skulle dessa instrument kunna ge avskräckande effekter med obestridliga praktiska följder om de användes på rätt sätt. Parlamentet kräver därför att man inte beviljar eller att man drar in licenserna för export till EU från de länder eller kontraktsparter som inte samarbetar med regionala fiskeriförvaltningsorganisationer i fastställandet av instrument som fångstdokumentationssystem eller hamnstatsåtgärder.
51. Europaparlamentet påpekar att handeln är ett av de viktigaste vapnen i kampen mot IUU-fisket. Parlamentet beklagar därför än en gång den bristande samordningen mellan generaldirektoratet för havsfrågor och fiske och generaldirektoratet för handel. Samtidigt som generaldirektoratet för havsfrågor och fiske fastställer alltför många mål för att bekämpa IUU-fisket, tycks målet för generaldirektoratet för handel vara att i allt högre grad öppna EU-marknaderna för import, oavsett ursprung och kontrollgarantier, och att bevilja preferenstillar och undantag från ursprungsreglerna, vilket bara leder till att man överlämnar EU:s marknader till länder som anses vara åtminstone toleranta mot IUU-fisket.
52. Europaparlamentet anser i detta sammanhang att marknaden, och då framför allt importörerna, i större utsträckning måste göras ansvarig, eftersom marknaden är den kanske enskilt största orsaken till IUU-fiske.
53. Europaparlamentet understryker hur viktigt det är att konsumenterna alltid ska kunna vara säkra på att den produkt de köper har fiskats på lagligt sätt.
54. Europaparlamentet uppmantar både kommissionen och medlemsstaterna att bli bättre på att upplysa konsumenter om olika märkningar, till exempel Marine Stewardship Councils märkning, som ger konsumenterna inblick och garantier för att de köper fisk som fångats på lagliga och hållbara villkor.

55. Europaparlamentet stöder helhjärtat de nya riktlinjer som godkändes vid FAO:s fiskerikommittés möte i februari 2011 och som har till syfte att harmonisera systemet för märkning av fiskeprodukter för att bekämpa det olagliga fisket. Märkningen bör innehålla tydliga uppgifter om fiskens kommersiella och vetenskapliga namn, typen av fiske och, framför allt, zonen där fisken har fångats.
56. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att gå vidare med utvecklingen av ett globalt fångstdokumentationsprogram.
57. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att stödja utvecklingen och användandet av tekniker som ger heltäckande, effektiv spårbarhet för fiskprodukter i hela leveranskedjan, till exempel elektroniska taggar för att spåra fiskar, satellitspårning av fiske- och stödfartyg, samt inrättandet av en global databas för fiskbestånds DNA och andra genetiska databaser för att identifiera fiskprodukter och deras geografiska ursprung enligt beskrivningen i rapporten ”Deterring Illegal Activities in the Fisheries Sector – Genetics, Genomics, Chemistry and Forensics to Fight IUU Fishing and in Support of Fish Product Traceability” från kommissionens gemensamma forskningscentrum.
58. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att öka de medel som avsätts till kampen mot korruption och organiserad brottslighet på alla nivåer.
59. Europaparlamentet välkomnar den rapport som FN:s drog- och brottsbekämpningsbyrå nyligen la fram om gränsöverskridande organiserad brottslighet inom fiskeribranschen, samt dess förklaring av hur organiserade kriminella grupper utökar sitt inflytande både uppströms (tillhandahållande av fartyg och besättning, tankning osv.) och nedströms (försäljning och transport) i fiskeribranschen.
60. Europaparlamentet är djupt oroat av att personer som bedriver IUU-fiske, vilket bör ses som en form av gränsöverskridande organiserad brottslighet, även är inblandade i kriminell verksamhet som utnyttjande av människor och människohandel, penningtvätt, korruption, häleri, skatteflykt och smuggling. Parlamentet betonar att det behövs mer omfattande och integrerade åtgärder mot IUU-fiske, där man även genomför kontroller av handel och import.
61. Europaparlamentet stöder till fullo rekommendationerna i rapporten från FN:s drog- och brottsbekämpningsbyrå, däribland ett utvidgat internationellt samarbete för att undersöka brottslighet till havs, förbättrad insyn i äganderätts- och driftförhållandena för fiskefartyg samt motarbetande av att fiskefartyg säljs till och används av företag som har okända nyttjanderättshavare.
62. Europaparlamentet påpekar att FN:s konvention om gränsöverskridande organiserad brottslighet är ett av de mest ratificerade fördragen. Konventionen förpliktigar kontraktsparterna att samarbeta kring utredningar, åtal och rättsprocesser vid gränsöverskridande organiserad brottslighet. Konventionen skapar därmed viktiga förutsättningar för att bekämpa IUU-fiske.
63. Europaparlamentet anser att IUU-fiske bör göras till ett prioriterat område inom Interpol, som måste ges resurser och undersökningsbefogenheter att övervaka och bekämpa de gränsöverskridande brottsliga aspekterna av detta fiske.

64. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att undersöka den amerikanska Lacey-lagen och diskutera om vissa delar av den kan användas i ett EU-sammanhang, särskilt det ansvar som läggs på butikerna när det gäller lagliga fiskeprodukter.
65. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i förekommande fall inbegripa ovannämnda principer i sina bilaterala fiskeavtal.
66. Europaparlamentet kräver att EU lägger fram förslag om att frågan om internationell förvaltning av världshaven prioriteras vid nästa världstoppmöte om hållbar utveckling, i Brasilien 2012, dvs. vid 30-årsjubileet av FN:s havsrättskonvention.
67. Europaparlamentet påpekar att olagligt fiske måste bekämpas på global nivå för att det ska vara möjligt att uppnå en hållbar global utveckling. Dessa åtgärder bör därför vara ett uttryckligt krav i partnerskapsavtalen om fiske och utgöra en väsentlig del av handelspolitikens åtaganden, samarbetspolitikens utvecklingsmål och EU:s utrikespolitiska prioriteringar.
68. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas nationella parlament, sekretariaten i de regionala fiskeriförvaltningsorganisationer där EU är avtalsslutande part och FAO:s fiskerikommitté.

MOTIVERING

År 2001 antog FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation en handlingsplan för att bekämpa olagligt, orapporterat och oreglerat fiske (IUU-fiske); denna har senare förklarats vara en prioritet för världssamfundet.

I handlingsplanens första stycke fastslås att IUU-fiske underminerar försöken att bevara och förvalta fiskbestånden inom fångstfisket. På grund av IUU-fisket kan det bli svårt för nationella och regionala fiskerimyndigheter att nå sina förvaltningsmål. Detta leder till sociala och ekonomiska problem på både kort och lång sikt och är negativt för livsmedelstryggheten och miljön. IUU-fiske kan leda till att fisket kollapsar eller allvarligt skada försöken att återupprätta fiskbestånd som redan har minskat. Befintliga internationella instrument för att bekämpa IUU-fisket har visat sig ineffektiva på grund av bristande politisk vilja och låg politisk prioritet för att ratificera och ansluta sig till sådana instrument eller så har det saknats kapacitet och resurser för att införa dem.

Vissa framsteg har gjorts inom specifika fiskesegment eller av vissa länder. Trots det är planen lika aktuell nu som när den skrevs och det finns alltså mycket kvar att göra.

IUU-fiskets karaktär gör att det är omöjligt att exakt uppskatta hur stort problemet är, men det är känt att det är mycket omfattande. I en ny undersökning¹ beräknas värdet på IUU-fisket uppgå till mellan 11 och 26 miljoner ton per år. Även om det skulle visa sig vara endast 11 miljoner motsvarar detta ändå 15 procent av de totala fångsterna i havet.

EU har ett särskilt ansvar att bekämpa IUU-fisket eftersom unionen utgör världens största marknad för fisk och är en av de ledande aktörerna på fiskeområdet.

De nya IUU- och kontrollförfordningarna (rådets förordning 1005/2008 respektive 1224/2009) ger EU kraftfulla och banbrytande verktyg för att bekämpa IUU-fisket genom att definiera skyldigheter och rättigheter som gäller både medlemsstater och tredjeländer som är flagg-, kust-, hamn- och marknadsstater. Dessa förordningar kommer dock inte att utrota IUU-fisket på egen hand. Eftersom en stor majoritet av världshaven, cirka två tredjedelar, ligger utanför nationell jurisdiktion kommer nationella ansträngningar och regionalt samarbete inte att räcka. Kampen mot IUU-fisket kan endast vinnas om världssamfundet samarbetar.

De två arbetsdokumenten har innehållit bakgrundsinformation om vissa initiativ som världssamfundet har tagit i FN och i regionala fiskeriförvaltningsorganisationer. Rapporten innehåller specifika förslag på vad EU bör främja och föreslå i rätt forum.

Insyn är det övergripande temat

IUU-fisket underlättas av problemen med att få tillgång till information och möjligheten att gömma sig bakom ”sekretess” och ”personuppgiftsskydd”. Ett återkommande tema i många analyser av IUU-fisket är bristen på insyn vad gäller namnen på fartyg och nyttjanderättshavarnas identitet. Detta gynnar skrupelfria aktörer som vill undgå att bli

¹ Agnew DJ, Pearce J, Pramod G, Peatman T, Watson R, et al. (2009) Estimating the Worldwide Extent of Illegal Fishing. PLoS ONE 4(2): e4570. doi:10.1371/journal.pone.0004570.

upptäckta. Insynen försvåras med många olika både enkla och avancerade metoder. Det kan till exempel vara besättningsmedlemmar som täcker över fartygets namn för att undvika upptäckt till havs, nät av skalbolag i vissa länder för att dölja ägarens identitet eller flaggstater som vägrar att uppfylla sina skyldigheter. Det behövs en rad olika åtgärder för att förbättra insynen.

EU ska föregå med gott exempel

Med sin nya lagstiftning har EU, åtminstone på papperet, skaffat sig kraftfulla verktyg för att bekämpa IUU-fisket. Om EU även ska kunna övertala andra stater att agera får inte unionen själv kunna misstänkas. Man får inte endast föra upp fartyg från länder utanför EU på IUU-förteckningen eller bara ange tredjeländer som samarbetsovilliga stater. EU får inte tveka att föra upp EU-fartyg på förteckningen eller införa sanktioner mot medlemsstater som inte följer den gemensamma fiskeripolitikens regler, även om det är politiskt svårt att hänga ut och namnge en medlemsstat som inte tar sitt ansvar. Kommissionen och medlemsstaterna måste också ges tillräckliga resurser för att till fullo kunna införa dessa förordningar.

Från 2003 till 2006 tog kommissionen fram resultattavlor som visade hur medlemsstaterna skötte sig när det gällde att tillämpa den gemensamma fiskeripolitikens regler. Detta initiativ bör återupptas för att öka transparensen och skapa rättvisa konkurrensvillkor.

EU stöder ett antal övervakningsprogram i utvecklingsländer genom olika budgetposter. Detta bör övervakas och samordnas med liknande projekt från medlemsstaterna. De flesta internationella instrument, såsom FAO:s avtal om hamnstatsåtgärder, FN:s fiskbeståndsavtal och FAO:s iakttagandeavtal, innehåller bestämmelser om finansiering till utvecklingsländer, och EU skulle kunna verka genom dessa.

Ett enkelt men betydelsefullt steg som EU ensidigt skulle kunna ta för att förbättra insynen vore att offentliggöra namnen på ägarna av fiskefartygen i EU, och de tillstånd de har.

Initiativ inom internationella organisationer

De befintliga regionala fiskeriförvaltningsorganisationerna har väldigt olika syn på IUU-fiske och de rättsliga åtgärder, inklusive sanktioner, som de använder för att bekämpa det. Det finns ett flertal åtgärder EU skulle kunna stödja för att både direkt och indirekt minska IUU-fisket ytterligare, såsom att

- införa ytterligare regionala organisationer eller utvidga mandatet för de befintliga organisationerna så att de omfattar områden och arter som inte är reglerade för tillfället,
- upprätta förteckningar över fiskefartyg, inklusive stödfartyg som har tillstånd att fiska, samt förteckningar över fartyg som har identifierats som IUU-fartyg (svarta listor) för allt fiske inom de regionala organisationernas ansvarsområden; förteckningarna ska uppdateras ofta, ges stor spridning och samordnas inom organisationerna,
- stärka de regionala organisationernas iakttagandekommittéer så att de kan granska kontraktsparternas agerande och vid behov införa effektiva sanktioner,

- utvidga flagg-, kust-, hamn- och marknadsstatsåtgärder inom enskilda regionala organisationer,
- bedriva inspektions- och övervakningsprogram till havs,
- införa förbud mot omlastningar till havs,
- införa system för att dokumentera fångsterna; inledningsvis för de viktigaste arterna inom respektive regionala organisation,
- införa obligatoriska och regelbundna utvärderingar av de enskilda regionala organisationerna, som genomförs av ett oberoende organ såsom FN, och med krav på att åtgärder vidtas i enlighet med rekommendationerna.

Framför allt måste de flesta av dessa idéer införas (eller åtminstone samordnas) inom de regionala organisationerna, med tanke på fiskets globala karaktär. Samtidigt som man arbetar inom de regionala organisationerna skulle EU kunna stödja pågående globala initiativ (inom till exempel FAO) och föreslå nya, till exempel att

- både ekonomiskt och politiskt främja ett globalt register över fiskefartyg, vilket så snart som möjligt bör göras obligatoriskt och omfatta alla fartyg (inklusive stödfartyg) över 10 bruttoton eller 12 meter,
- främja en snabb utveckling av ett system för att utvärdera flaggstaternas agerande,
- uppmuntra staters ratificering av eller anslutning till de juridiska instrumenten inom det internationella fisket (iakttagandeavtal, hamnstatsåtgärder, fiskbeståndsavtal) genom att exempelvis lägga till dem till de instrument som måste införas för att ett land ska komma ifråga för GSP plus¹ (det allmänna preferenssystemet som nu håller på att ses över),
- skapa en global databas med genetiskt material från fiskbestånd som gör det möjligt att identifiera vilka arter och bestånd som fiskprodukterna kommer ifrån.

Samarbete mellan marknadsstaterna

EU:s IUU-förordning är ett mycket bra initiativ, men för att vara effektivt måste det stödjas av andra stora fiskmarknader och helst även av världssamfundet som helhet. Om bara EU vägrar ta emot IUU-fisk kommer denna fisk oundvikligen att släppas ut på andra marknader. Det är mycket viktigt att bland annat USA, Japan och Kina också agerar för att stoppa importen av IUU-fisk. Kommissionen bör ta ett tydligt diplomatiskt initiativ tillsammans med de andra stora marknadsstaterna för att diskutera vilka åtgärder de kan vidta på sina egna marknader samt möjliga åtgärder på multilateral och global nivå.

En annan liknande möjlighet för att förbättra spårbarheten skulle vara att kraftigt utvidga användningen av fångstcertifikat för fisk som kommer ut i den internationella handeln. Två regionala organisationer har redan infört sådana system och EU bör främja certifikat som ett allmänt verktyg för att bekämpa IUU-fisk. Det slutgiltiga målet bör vara att utveckla ett

¹ http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2008/july/tradoc_139963.pdf

globalt fångstdokumentationsprogram, samtidigt som man undviker att skapa icke-tariffära handelshinder. Det är svårt att föreställa sig hur länder skulle kunna argumentera för handel med IUU-fisk, men även inom EU fanns det högljudda invändningar mot IUU-förordningen när den först föreslogs.

Organiserad brottslighet i samband med IUU-fiske

Större delen av ovannämnda förslag utgör standardpunkter i god fiskeriförvaltning och har diskuterats i flera år samt på åtminstone vissa platser även införts i någon form. Relativt nytt är däremot att man har upptäckt att kriminella grupper är inblandade i IUU-fisket. Denna inblandning kan visserligen bestå i att klassiska kriminella gäng deltar i själva fisket, men oftare används en del av deras metoder för att stödja fisket, såsom människohandel, slavarbete, skatteflykt, penningtvätt, tullbedrägeri, korruption, häleri osv.

I en ny rapport från FN:s drog- och brottsbekämpningsbyrå¹ undersöks i vilken omfattning den globala fiskeindustrin utsätts för sådan verksamhet och en mörk bild målas upp av hur organiserad brottslighet sprids till fisket i både EU och övriga världen.

Dessa kriminella element kan vara mycket välorganiserade och använda avancerade metoder såsom finans- och skatteparadis för att dölja nyttjanderättshavarnas identitet och samtidigt använda flaggregister som inte kan eller vill uppfylla sin skyldighet att se till att lagen efterlevs. De kan ibland vara stora, komplexa organisationer som använder fiskeflottor med gemensamma leveransnätverk och distributions- och marknadsvägar; ofta blandas olagligt och lagligt fångad fisk. Fiskefartyg används ibland även för att smugla droger, vapen eller till och med terrorister. Kopplingarna mellan fiske och kriminella grupper håller på att utvidgas och fördjupas.

I rapporten ges ett antal rekommendationer som EU bör stödja, varav vissa överlappar tidigare idéer.

- Kapaciteten att undersöka organiserad brottslighet till havs ska förbättras, bland annat genom större samordning mellan de olika organ som ska se till att lagen efterlevs (till exempel tull och enheter som bekämpar ekonomisk brottslighet och människohandel).
- Insynen och spårbarheten för fisken ska förbättras för att kunna upptäcka kriminell verksamhet och minska vinsterna från den.
- Försäljningen av använda fiskefartyg till företag med nyttjanderättshavare som inte går att spåra och som är registrerade i stater som inte följer bestämmelserna ska övervakas eller helst förbjudas.
- Övervakningen av fiskefartygens verksamhet och deras kontakter med handelsfartyg ska förbättras

Kort sagt är det idag en överdriven förenkling att betrakta IUU-fiske som isolerade tillfällen där fiskekontrollen inte har fungerat. Länderna måste anpassa sina juridiska och

¹ UNDOC. 2011. Transnational Organized Crime in the Fishing Industry.
http://www.unodc.org/documents/human-trafficking/Issue_Paper_-_TOC_in_the_Fishing_Industry.pdf

förvaltningsmässiga resurser till denna nya verklighet och till fullt utnyttja de verktyg som finns för andra typer av kriminell verksamhet för att bekämpa IUU-fisket när kriminella grupper är inblandade, däribland uppströms och nedströms verksamhet inom fiskesektorn.

FN:s konvention om gränsöverskridande organiserad brottslighet har 159 kontraktsparter, vilket innebär att de är skyldiga att agera och samarbeta för att bekämpa IUU-fiske när organiserade kriminella element är inblandade.

Slutsatser

Fiske är en global industri och så även IUU-fisket. Som framgår av ovanstående krävs det global samverkan för att bekämpa IUU-fisket.

Världshaven tillhör mänsklighetens gemensamma arv och att bevara dem är mänsklighetens gemensamma ansvar.

Den logiska följderna av detta är att det krävs ett globalt förvaltningssystem för fisket, i synnerhet i det fria havet. Den nuvarande hanteringen är ett stort misslyckande.

Det behövs internationella avtal som säkerställer att rätten att fiska ges på villkor att vissa minimikriterier rörande insyn i ägande, verksamhet och fångst, produktens spårbarhet osv. uppfylls och att stater som inte tar sitt ansvar förlorar sina fiskerättigheter.

Slutligen krävs det betydande resurser för att kunna genomföra många av de ovanstående rekommendationerna. Eftersom många utvecklingsländer skulle ha svårt att få fram sådana resurser måste det finnas möjligheter att ge stöd. Detta är ett vanligt problem idag, men sådant stöd får inte vara ovillkorat; om de länder som tar emot stöd misslyckas måste detta få samma konsekvenser som för andra länder, till exempel i form av exportförbud.

15.6.2011

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR UTVECKLING

till fiskeriutskottet

över bekämpning av olagligt fiske på global nivå – EU:s roll
(2010/2210(INI))

Föredragande: Maurice Ponga

FÖRSLAG

Utskottet för utveckling uppmanar fiskeriutskottet att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

1. Europaparlamentet anser att fiske som följer de åtgärder som vidtagits på global, regional och nationell nivå och som grundar sig på en ansvarsfull och hållbar användning av tillgångar, främjar ekonomisk tillväxt och arbetstillfällen såväl i EU som i utvecklingsländer, medan olagligt, orapporterat och oreglerat fiske (IUU-fiske) ger påtagliga ekonomiska, sociala och miljömässiga konsekvenser, som är än mer skadliga för utvecklingsländer då de hindrar förverkligandet av millennieutvecklingsmålen i allmänhet och mål 1, 7 och 8 i synnerhet.
2. Europaparlamentet understryker fiskets gränsöverskridande art och nödvändigheten att samarbeta på såväl bilateral som multilateral nivå för att bekämpa IUU-fiske, så att de åtgärder som syftar till att bekämpa IUU-fiske kan tillämpas av alla på ett transparent, icke-diskriminerande och rättvist sätt, samtidigt som den finansiella, tekniska och mänskliga kapaciteten i utvecklingsländerna, i synnerhet i de små östaterna, beaktas.
3. Europaparlamentet gläder sig i detta avseende åt att FAO i november 2009 antog avtalet om hamnstatsåtgärder för att förebygga, motverka och undanröja IUU-fiske och uppmanar med anledning av detta det internationella samfundet att snarast ratificera avtalet.
4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att dess politik är konsekvent så att utvecklingspolitiken som bekämpar fattigdom är införlivad i den EU-politik som bekämpar IUU-fiske samt miljömässiga och kommersiella problem.

5. Europaparlamentet understryker det direkta sambandet mellan IUU-fiske och nivån på statligt styre, och begär att alla externa stödåtgärder ska ske i förening med en stark politisk vilja hos mottagarlandet att förbjuda IUU-fiske i sina vatten och att allmänt förbättra styrningen inom fiskerisektorn.
6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att, i den mån det är nödvändigt, förstärka de ekonomiska anslagen till fiskerisektorn i de avtal man sluter med utvecklingsländer så att utvecklingsländerna kan stärka sin institutionella, mänskliga och tekniska kapacitet att bekämpa IUU-fiske och i större utsträckning respektera de globala och regionala fiskeriförvaltningsorganisationernas och EU-lagstiftningens åtgärder.
7. Europaparlamentet understryker att det är nödvändigt att göra det civila samhället delaktigt och få företagen inom fiskerisektorn att ta sitt ansvar genom att tillämpa lagliga fiskemetoder och samarbeta med myndigheter för att bekämpa IUU-fiske, inom ramen för företagens sociala och miljömässiga ansvar.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	14.6.2011
Slutomröstning: resultat	+: 20 -: 0 0: 0
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Michael Cashman, Ricardo Cortés Lastra, Leonidas Donskis, Charles Goerens, Catherine Grèze, András Gyürk, Filip Kaczmarek, Franziska Keller, Miguel Angel Martínez Martínez, Norbert Neuser, Maurice Ponga, Birgit Schnieber-Jastram, Michèle Striffler, Alf Svensson, Eleni Theocharous, Ivo Vajgl, Iva Zanicchi
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Kriton Arsenis, Isabella Lövin, Csaba Óry

25.5.2011

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR MILJÖ, FOLKHÄLSA OCH LIVSMEDELSSÄKERHET

till fiskeriutskottet

över bekämpning av olagligt fiske på global nivå – EU:s roll
(2010/2210(INI))

Föredragande: Anna Rosbach

FÖRSLAG

Utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet uppmanar fiskeriutskottet att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

1. Europaparlamentet betonar att det krävs omedelbara och omfattande åtgärder för att bekämpa olagligt fiske och erinrar om att detta är ett globalt problem.
2. Europaparlamentet betonar att olagligt fiske är en form av transnationell organiserad brottslighet och att det utgör ett av de allvarligaste hoten mot bevarande och hållbar förvaltning av marina resurser.
3. Europaparlamentet understryker att ekologisk hållbarhet är en ytterst viktig förutsättning för fiskets ekonomiska och sociala livskraft på lång sikt och efterlyser därför genomgripande, effektiva och transparenta åtgärder för att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske (IUU-fiske), inbegripet åtgärder i flaggstaten, hamnstaten och kuststaten samt marknadsrelaterade åtgärder och åtgärder som syftar till att garantera att medborgarna inte stöder eller bedriver IUU-fiske.
4. Europaparlamentet understryker hur viktigt det är att konsumenterna alltid ska kunna vara säkra på att den produkt de köper har fiskats på lagligt sätt.
5. Europaparlamentet understryker det allvarliga hot mot biologisk mångfald och hållbara marina miljöer som överfisket utgör – en situation som förvärras av det olagliga fisket – samt de sociala och ekonomiska konsekvenserna av utdöende fiskbestånd och det potentiella hotet mot tryggad livsmedelsförsörjning.

6. Europaparlamentet understryker att det illegala fisket bidrar till en överdriven exploatering av fiskbestånden, skadar de marina ekosystemen, snedvrider konkurrensen i förhållande till de fiskare som håller sig inom lagens gränser, orsakar ekonomisk skada genom sämre inkomster inom denna sektor och hotar kustsamhällets överlevnad, framför allt i utvecklingsländerna.
7. Europaparlamentet betonar att olagligt fiske är ett globalt problem som kräver internationellt samarbete och måste uppmärksammas både när det bedrivs av tredjearters fiskeflottor och av medlemsstaternas fiskeflottor. Parlamentet understryker i detta avseende att det behövs utförliga och korrekta data i rätt tid om fiskefartygen, särskilt om dem som konstaterats bedriva IUU-verksamhet.
8. Europaparlamentet anser att EU:s internationella trovärdighet i kampen mot IUU-fiske är beroende av hur kraftfullt EU bekämpar IUU-fiske inom den egna fiskeflottan och försäljning av IUU-fisk på den egna marknaden.
9. Europaparlamentet efterlyser omedelbara åtgärder för att avskaffa bruket av ”bekvämlighetsflagg”, en metod som gör det möjligt för fiskefartyg att ostraffat agera olagligt, till ett högt pris för den marina miljön, fiskbestånden, kustsamhället, den lagliga fiskeindustrin och livsmedelstryggheten, särskilt i utvecklingsländer. Parlamentet betonar behovet av att se till att inga EU-intressen är inblandade i sådana former av piratfiske.
10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att undersöka om det i enlighet med WTO:s regler skulle vara möjligt att tillfälligt stoppa eller helt förbjuda importen av produkter från stater som inte kan garantera att åtgärderna för att bekämpa det illegala fisket respekteras.
11. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att garantera att extra skydd tillhandahålls under fortplantningstiden och, i förekommande fall, i fortplantningsområden.
12. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att avsätta tillräckliga resurser (personella, finansiella och logistiska) för att fullt ut genomföra rådets förordning (EG) nr 1005/2008 om upprättande av ett gemenskapssystem för att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske, samt uppmanar kommissionen att inleda överträdelseförfaranden mot medlemsstater som undlåter att göra detta.
13. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att garantera att olagligt fiske bekämpas till havs och i inlandsvatten och betonar att det är nödvändigt att undersöka om kontrollmekanismerna och tillämpningen av dessa räcker till.
14. Europaparlamentet understryker att det illegala fisket absolut måste bekämpas om de marina ekosystemen ska kunna skyddas och ett verkligt hållbart fiske ska kunna utvecklas.
15. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att införa nolltolerans mot olagligt fiske genom att se till att alla fiskeprodukter som kommer in i EU är fullt spårbara, särskilt genom att inrätta en global databas med DNA från fiskbestånd för att kunna ta reda på fiskens ursprung och underlätta åtal, och garantera att fångster från olagligt fiske inte säljs i eller importeras till medlemsstaterna. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att diskutera med andra stater som har betydande

marknader (inbegripet Förenta staterna, Japan och Kina) hur de skulle kunna förbjuda import av olagligt fångad fisk och genomföra åtgärder som till syfte och metod liknar EU:s IUU-förordning.

16. Europaparlamentet konstaterar att bekämpning av olagligt fiske i hög grad är en fråga om politisk vilja och uppmanar därför eftertryckligen medlemsstaterna och kommissionen att med alla tillgängliga medel, i synnerhet internationellt genom exempelvis WTO och andra fora, intensifiera kampen mot olagligt fiske, garantera att EU:s IUU-förordning respekteras och arbeta för ökad uppmärksamhet och ökade insatser på global nivå, särskilt genom att intensifiera samarbetet med internationella partner i syfte att förbättra övervakningen och kontrollen av IUU-verksamhet.
17. Europaparlamentet framhåller vikten av mer öppenhet när det gäller IUU-fiske och uppmanar eftertryckligen medlemsstaterna och kommissionen att öka sina insatser för att offentliggöra relevant information om IUU-fiske samt upprätta system för informationsutbyte med alla potentiellt berörda stater och internationella organisationer.
18. Europaparlamentet betonar behovet av att främja samarbete mellan EU:s medlemsstater och tredjeländer för att bekämpa IUU-fiske och att se till att utvecklingsländerna har förmåga att följa EU-lagstiftningen.
19. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att inte bevilja stöd från Fonden för fiskets utveckling till de fartyg som bedriver IUU-verksamhet.
20. Europaparlamentet välkomnar kommissionens beslut om att införa ett poängbaserat licenssystem som ytterligare ett instrument för att medlemsstaterna ska kunna upptäcka oegentligheter i varje del av försäljningskedjan och utdöma stränga påföljder vid överträdelser.
21. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stärka partnerskapen med utvecklingsländerna inom fiskesektorn och därvid fokusera på dessa länders kontroll- och övervakningskapacitet.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	24.5.2011
Slutomröstning: resultat	+: 52 -: 0 0: 0
Slutomröstning: närvarande ledamöter	János Áder, Elena Oana Antonescu, Kriton Arsenis, Sophie Auconie, Pilar Ayuso, Paolo Bartolozzi, Sergio Berlato, Nessa Childers, Chris Davies, Esther de Lange, Anne Delvaux, Bas Eickhout, Edite Estrela, Jill Evans, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Nick Griffin, Françoise Grossetête, Jolanta Emilia Hibner, Dan Jørgensen, Christa Kläß, Holger Krahmer, Jo Leinen, Corinne Lepage, Kartika Tamara Liotard, Linda McAvan, Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė, Gilles Pargneaux, Andres Perello Rodriguez, Mario Pirillo, Vittorio Prodi, Anna Rosbach, Oreste Rossi, Dagmar Roth-Behrendt, Daciana Octavia Sârbu, Carl Schlyter, Horst Schnellhardt, Richard Seeber, Theodoros Skylakakis, Bogusław Sonik, Claudiu Ciprian Tănăsescu, Salvatore Tatarella, Åsa Westlund, Sabine Wils, Marina Yannakoudakis
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Inés Ayala Sender, Matthias Groote, Riikka Manner, Marisa Matias, Judith A. Merkies, Michail Tremopoulos, Anna Záborská

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	11.10.2011
Slutomröstning: resultat	+: 20 -: 0 0: 0
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Josefa Andrés Barea, Antonello Antinoro, Kriton Arsenis, Alain Cadec, Jorgo Chatzimarkakis, Carmen Fraga Estévez, Pat the Cope Gallagher, Carl Haglund, Ian Hudghton, Werner Kuhn, Isabella Lövin, Gabriel Mato Adrover, Guido Milana, Maria do Céu Patrão Neves, Crescenzo Rivellini, Ulrike Rodust, Struan Stevenson, Catherine Trautmann
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Ole Christensen, Chris Davies, Ioannis A. Tsoukalas